

บพท ๑

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง เป็นคังนี้

๑. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยนำคะแนนจากการทดสอบครั้งแรก ทดสอบทันที และทดสอบ
ลักษณะของผู้รับการทดลองทั้ง ๕ กลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบครั้ง
แรก ทดสอบทันที และทดสอบลักษณะ ของผู้รับการทดลองทั้ง ๕ กลุ่ม

กลุ่มที่	ทดสอบครั้งแรก		ทดสอบทันที		ทดสอบลักษณะ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
๑	๒๖.๘๐	๔.๐๕	๒๔.๙๗	๖.๗๗	๒๔.๗๐	๔.๗๔
๒	๒๕.๒๗	๖.๔๔	๒๕.๐๐	๔.๗๗	๒๗.๗๐	๔.๘๕
๓	๒๖.๒๐	๔.๖๗	๒๕.๖๗	๔.๕๕	๒๘.๕๗	๔.๗๕
๔	๒๖.๑๗	๔.๔๔	๒๓.๐๗	๖.๗๔	๒๕.๗๗	๔.๗๗
๕	๒๖.๖๐	๔.๙๔	๒๓.๗๗	๔.๙๔	๒๗.๗๗	๔.๙๗

จากตารางที่ ๓ จะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบทันที และ การทดสอบลากซากของผู้รับการทดลองในกลุ่มทดลองที่ได้รับการ เฉลยคำตอบแบบทาง ๗ ทัง ๘ แบบเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรก ส่วนในกลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการ เฉลยคำตอบ พบร้า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบทันที และการทดสอบลากลดลง จากค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรก

๒ วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง โดยวิธีวัดซ้ำ (Two-Way Analysis of Variance with Repeated Measures) จากคะแนนการทดสอบครั้งแรก ทดสอบ อุบัติทันที และทดสอบลากซากของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ กลุ่ม ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ ๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความแตกต่างจากคะแนน
การทดสอบบ่งชี้ ทดสอบบันทึก และทดสอบอุบลาราชของกลุ่มตัวอย่าง
ที่ได้รับการเฉลยคำตอบทางกัน

แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F
<u>ระหว่างนักเรียน</u>	<u>๑๙, ๑๒๒. ๐๓</u>	<u>๑๔๙</u>		
ชนิดของการเฉลยคำตอบ (A)	๑, ๑๒๑. ๗๐	๔	๒๘๐. ๒๘	๔. ๐๖ **
ระหว่างภายในกลุ่ม	๙๐, ๐๐๐. ๕๗	๑๔๕	๖๙. ๕๗	
<u>ภายในตัวนักเรียน</u>	<u>๔, ๓๕๒. ๖๗</u>	<u>๓๐๐</u>		
ช่วงเวลาการทดสอบ (B)	๑, ๒๔๓. ๒๘	๒	๖๒๑. ๖๔	๗๙. ๒๙ **
ชนิดของการเฉลยคำตอบ x ช่วง	๕๗๖. ๕๒	๔	๑๒๙. ๑๒	๗๓. ๕๙ **
เวลาการทดสอบ (AB)				
ช่วงเวลาการทดสอบ x ระหว่าง	๒, ๕๓๒. ๔๗	๒๕๐	๙. ๓๗	
ภายในกลุ่ม				

P** < .00

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลยคำตอบต่างกันคือ ในไดร์บักการเฉลยคำตอบ ไดร์บักการเฉลยคำตอบทันทีภายนหลังการทำแบบสอบถามแต่ละขอเสร็จ ทั้งแบบไม่ต้องหาคำตอบเอง และแบบต้องหาคำตอบเอง ไดร์บักการเฉลยคำตอบทั้งหมดทันที และเฉลยทั้งหมดคลาชฯ วัน มีคะแนนจากการทดสอบอุบแตกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ (F .๔๙ ๔, ๑๔๕ = ๓.๔๑) และคะแนนที่ได้จากการทดสอบในช่วงเวลาการทดสอบทั้งสามครั้ง คือ ทดสอบก่อนไดร์บักการเฉลยคำตอบ ทดสอบภายในภายนหลังการทำแบบสอบถาม เฉลยคำตอบแล้ว ๗ วัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ (F .๔๙ ๒, ๒๕๐ = ๔.๖๙) และพบว่า มีปัจจัยมัพนัน ระหว่างชนิดของการเฉลยคำตอบกับช่วงเวลาการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ (F .๔๙ ๘, ๒๕๐ = ๖.๕๙) ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไดร์บักการเฉลยคำตอบแบบเดียวกัน แต่ไดร์บักการทดสอบในช่วงเวลาต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างที่ไดร์บักการทดสอบในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ไดร์บักการเฉลยคำตอบต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนคังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ แสดงว่า ชนิดของการเฉลยคำตอบต่างกัน มีผลต่อคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ไดร์บักการทดสอบในช่วงเวลาต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ไดร์บักการเฉลยคำตอบ และไดร์บักการทดสอบในช่วงเวลาต่างกัน มาทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls) คังผลการทดสอบที่เสนอไว้ในตารางที่ ๕ ถึงตารางที่ ๘ ดังนี้

๓. ความมีนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลยที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ กลุ่ม แต่ละแบบเป็นคู่ ๆ โดยวิธีจัดลำดับกลุ่มแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls)

ตารางที่ ๕ ผลการทดสอบอปความแตกต่างระหว่างชนิดของการนิยมคำตอบ
ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ กลุ่ม เป็นรายคู ค่ายวิชีนิวเมน-คูลส์

คะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}_1$ ๒๕.๖๘๘๘	$\bar{X}_3$ ๒๙.๒๖๖๖	$\bar{X}_2$ ๒๙.๔๕๔๔	$\bar{X}_4$ ๒๙.๕๙๙๐	$\bar{X}_5$ ๓๐.๓๖๖๖
$\bar{X}_1$	-	๒.๕๗๗๘ ***	๒.๗๖๖๗ ***	๒.๘๔๙๖ ***	๒.๖๗๗๘ ***
$\bar{X}_3$		-	๐.๑๘๘๘	๐.๒๔๔๔ ***	๒.๑๐๐๐ ***
$\bar{X}_2$			-	๐.๐๔๔๔ ***	๐.๑๑๑๑ ***
$\bar{X}_4$				-	๐.๔๕๕๖ *

$S_{\bar{B}}$	๐.๒๕	$r =$	๒	๓	๔	๕
$q_{.๔๕}$ (r , ๒๙.๐)		๒.๗๗	๒.๗๗	๒.๖๗	๒.๘๖	
$q_{.๔๙}$ (r , ๒๙.๐)		๓.๖๔	๔.๗๙	๔.๖๐	๔.๖๐	
$S_{\bar{B}} q_{.๔๕}$ (r , ๒๙.๐)		๐.๖๖๔๘	๐.๗๙๔๔	๐.๘๗๗๙	๐.๘๙๖๔	
$S_{\bar{B}} q_{.๔๙}$ (r , ๒๙.๐)		๐.๘๗๗๖	๐.๗๙๘๘	๐.๘๖๖๐	๐.๙๐๔๐	

$P^* < .05$

$P^{**} < .01$

- $\bar{X}_1$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนิยมคำตอบแบบที่ ๑ จากการทดสอบอปทั้ง ๓ ครั้ง
- $\bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนิยมคำตอบแบบที่ ๒ จากการทดสอบอปทั้ง ๓ ครั้ง
- $\bar{X}_3$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนิยมคำตอบแบบที่ ๓ จากการทดสอบอปทั้ง ๓ ครั้ง
- $\bar{X}_4$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนิยมคำตอบแบบที่ ๔ จากการทดสอบอปทั้ง ๓ ครั้ง
- $\bar{X}_5$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนิยมคำตอบแบบที่ ๕ จากการทดสอบอปทั้ง ๓ ครั้ง

ผลจากการที่ ๔ ปรากฏว่า

๑. ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการ เฉลยคำตอบ
จะแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของคะแนน จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำตอบแบบทั่งๆ
ทั้ง ๔ แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การ เฉลยคำตอบ
ทุกวิธี จะทำให้กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบสอบถามได้ถูกวากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการ เฉลยคำตอบ
เป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อมูลนี้.

๒. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลย
คำตอบทันที ภายนหลังการทำแบบสอบถามแล้ว ทั้งแบบทองหาคำตอบเอง และ
ไม่ทองหาคำตอบเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งแสดงให้
เห็นว่า การ เฉลยคำตอบทั้ง ๒ วิธีนี้ ไม่ทำให้คะแนนจากการทดสอบของกลุ่ม
ตัวอย่างแตกต่างกัน

๓. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลย
คำตอบทั้ง หมคทันที และ เฉลยทั้ง หมคล้าชา . วัน แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของคะแนนการ
ทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำตอบทันที ภายนหลังการทำแบบสอบถามแล้ว
ทั้งแบบทองหาคำตอบเอง และไม่ทองหาคำตอบเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การ เฉลยคำตอบทั้ง หมคทันที และ เฉลยทั้ง หมคล้าชา
. วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามได้ถูกวากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำตอบ
ทันที ภายนหลังการทำแบบสอบถามแล้ว ทั้งแบบทองหาคำตอบเอง และไม่ทอง
หาคำตอบเอง

๔. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลย
คำตอบทั้ง หมคทันที และ เฉลยทั้ง หมคล้าชา . วัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า การ เฉลยคำตอบทั้ง หมคล้าชา . วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่าง
ตอบแบบสอบถามได้ถูกวากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำตอบทั้ง หมคทันที

ตารางที่ ๖ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบในช่วงเวลา การทดสอบบุคคลรังแรก ทดสอบอัพทันที และทดสอบบุคลาช่า ของกลุ่มตัวอย่าง หั้ง ๕ กลุ่ม เป็นรายคู่ ด้วยวิธีนิวเมน-คูลส์

ช่วงเวลาการทดสอบ	ทดสอบบุคคลรังแรก	ทดสอบบุคลาช่า	ทดสอบอัพทันที
	๒๖.๑๔๓	๒๙.๐๙๙	๓๐.๑๕๗

ทดสอบบุคคลรังแรก	-	๒.๔๙๐**	๓.๕๕๐**
ทดสอบบุคลาช่า	-		๑.๑๓๗**

$S_{\bar{B}} = 0.24$	$r = 2$	๓
$q .44 (r , ๒๙๐)$	๒.๗๗	๓.๓๙
$q .44 (r , ๒๙๐)$	๓.๖๔	๔.๗๙
$S_{\bar{B}} q .44 (r , ๒๙๐)$	๐.๖๖๔	๐.๕๕๔
$S_{\bar{B}} q .44 (r , ๒๙๐)$	๐.๔๗๑	๐.๕๘๘

$$P^{**} < .09$$

ผลจากตารางที่ ๖ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างหั้ง ๕ กลุ่มที่ได้รับการทดสอบในช่วงเวลาการทดสอบบุคคลรังแรก ทดสอบอัพทันที และทดสอบบุคลาช่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทระดับ .๐๑ แสดงให้เห็นว่า ในช่วงเวลาการทดสอบอัพทันที กลุ่มตัวอย่างจะได้คะแนนจากการทดสอบแบบสูบ คึกคัก ในการทดสอบบุคลาช่า และในการทดสอบบุคลาช่า กลุ่มตัวอย่างก็จะได้คะแนนคึกคักจากการทดสอบบุคคลรังแรก

ตารางที่ ๗ ผลการทดสอบอปความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบอปทันทีของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ กลุ่ม เป็นรายคุณวิชานิรเมณ-คูณส์

	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$
คะแนนเฉลี่ย	๒๕.๘๖๖	๒๙.๐๐๐	๒๙.๖๓๓	๒๙.๐๓๓	๒๙.๑๗๗
$\bar{X}_1$	-	๓.๐๓๓ **	๓.๖๖๗ **	๓.๐๖๖ **	๓.๑๖๖ **
$\bar{X}_2$	-	๐.๖๓๓	๔.๐๓๓	๔.๑๗๗	**
$\bar{X}_3$	-	-	๓.๔๐๐	๓.๕๐๐	**
$\bar{X}_4$	-	-	-	๐.๙๐๐	**
$S_{\bar{B}}$	๐.๒๔	$r = \frac{2}{5}$	๓	๔	๕
$q .45$ ($r , ๒๕.๐$)	๒.๗๗	๓.๗๗	๓.๖๗	๓.๕๖	
$q .45$ ($r , ๒๙.๐$)	๓.๖๔	๔.๑๒	๔.๔๐	๔.๖๐	
$S_{\bar{B}} q .45$ ($r , ๒๙.๐$)	๐.๖๖๗	๐.๗๘๔	๐.๗๗๗	๐.๘๗๗	๐.๙๙๖
$S_{\bar{B}} q .45$ ($r , ๒๙.๐$)	๐.๗๗๖	๐.๗๘๘	๐.๘๖๐	๐.๙๐๖	

$$P^{**} < .09$$

- $\bar{X}_1$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลี่ยคำตอบแบบที่ ๑
 $\bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลี่ยคำตอบแบบที่ ๒
 $\bar{X}_3$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลี่ยคำตอบแบบที่ ๓
 $\bar{X}_4$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลี่ยคำตอบแบบที่ ๔
 $\bar{X}_5$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลี่ยคำตอบแบบที่ ๕

ผลจากการทั้ง ๗ ประภูมิ

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการเฉลยคำตอบ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแทกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลยคำตอบแบบต่าง ๆ ทั้ง ๔ แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่าการเฉลยคำตอบทำให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบส่วนใหญ่กว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับการเฉลยคำตอบในการทดสอบทันที

๒. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที ภายหลังการตอบแบบส่วนแบ่งแต่ละข้อเสร์จ ทั้งแบบทองหาคำตอบเอง และไม่ทองหาคำตอบเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า การเฉลยคำตอบทั้งสองวิธีนี้ ไม่ทำให้คะแนนจากการทดสอบทันที แตกต่างกัน

๓. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลยคำตอบทั้งหมดทันที และเฉลยทั้งหมดคลาช่า ๑ วัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า การเฉลยคำตอบทั้งสองวิธีนี้ ไม่ทำให้คะแนนจากการทดสอบทันทีแตกต่างกัน

๔. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที ภายหลังการตอบแบบส่วนแบ่งแต่ละข้อเสร์จ ทั้งแบบทองหาคำตอบเอง และไม่ทองหาคำตอบเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่า การเฉลยคำตอบทั้งหมดทันที และเฉลยทั้งหมดคลาช่า ๑ วัน จะให้ผลก่อให้เกิด การเฉลยคำตอบทันที ภายหลังการทำแบบส่วนแบ่งแต่ละข้อเสร์จ ทั้งแบบทองหาคำตอบเอง และไม่ทองหาคำตอบเอง ใน การทดสอบทันที

ตารางที่ ๘ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน จากการทดสอบแบบฉบับลากชา ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ กลุ่ม เป็นรายคูณวิธีนิวmann-คูลส์

คะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_5$
๒๔.๗๐๐	๒๔.๙๖๖	๒๕.๑๖๖	๒๕.๗๐๐	๒๗.๗๐๐	๒๗.๗๖๖
$\bar{X}_1$	-	๔.๖๖๖ **	๔.๑๖๖ **	๖.๔๐๐ **	๗.๐๖๖ **
$\bar{X}_3$		-	๐.๔๐๐	๒.๑๓๓	๒.๔๖๐ **
$\bar{X}_4$			-	๑.๗๓๓ **	๒.๐๐๐ **
$\bar{X}_2$				-	๐.๙๖๖
$S_{\bar{B}} = 0.๒๔$	$r = ๒$	๓	๔	๕	
$q_{.๔๔} (r, ๒๕๐)$	๒.๗๗	๓.๗๗	๓.๖๗	๓.๘๖	
$q_{.๔๕} (r, ๒๕๐)$	๓.๖๔	๔.๗๒	๔.๔๐	๔.๖๐	
$S_{\bar{B}} q_{.๔๔} (r, ๒๕๐)$	๐.๖๖๔	๐.๗๗๔	๐.๘๗๙	๐.๙๖๖	
$S_{\bar{B}} q_{.๔๕} (r, ๒๕๐)$	๐.๘๗๖	๐.๙๘๘	๐.๑๕๖๐	๐.๑๐๖๐	

$$P^{**} < .09$$

- $\bar{X}_1$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำถอดแบบที่ ๑
- $\bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำถอดแบบที่ ๒
- $\bar{X}_3$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำถอดแบบที่ ๓
- $\bar{X}_4$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำถอดแบบที่ ๔
- $\bar{X}_5$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เฉลยคำถอดแบบที่ ๕

ผลจากตารางที่ ๔ ปรากฏว่า

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการ เนลยคำตอบ มีค่าเฉลี่ยของคะแนน แตกต่าง จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบ แบบท่าง ๆ ทั้ง ๔ แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่า การ เนลยคำตอบทำให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบ สอนให้คิดว่า กลุ่มที่ไม่ได้รับการ เนลยคำตอบในการทดสอบแบบภาษา

๒. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบทันที ภายหลังการทำแบบสอบແຕลະขอเสร็จ แบบทองหาคำตอบเอง และ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบทั้งหมดทันที ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า การ เนลยคำตอบทั้งสองวิธีนี้ ไม่ทำให้คะแนนจากการ ทดสอบแบบภาษา แตกต่างกัน

๓. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลย คำตอบทันที ภายหลังการทำแบบสอบແຕลະขอเสร็จ แบบไม่ทองหาคำตอบเอง และ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบทั้งหมดภาษา ๑ วัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า การ เนลยคำตอบทั้งสองวิธีนี้ ไม่ทำให้คะแนน จากการ ทดสอบแบบภาษาแตกต่างกัน

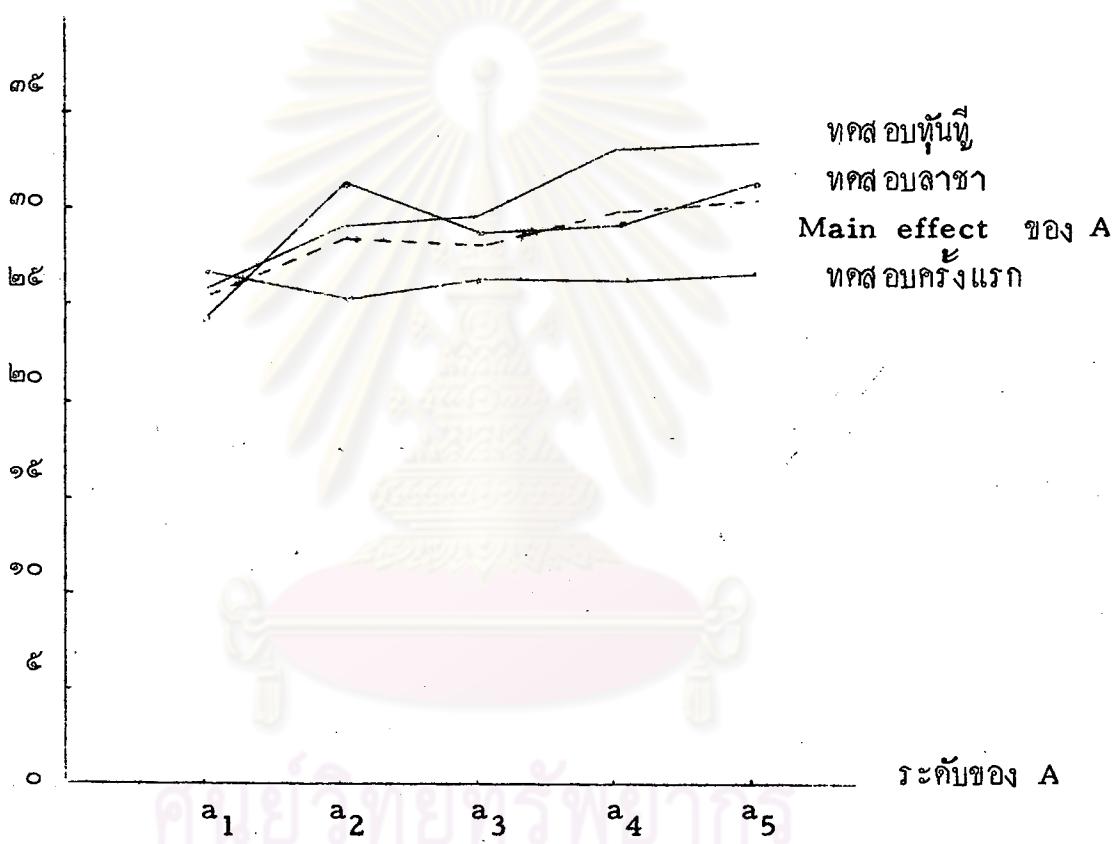
๔. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลย คำตอบทันที ภายหลังการทำแบบสอบແຕลະขอเสร็จ แบบไม่ทองหาคำตอบเอง และ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบทั้งหมดภาษา ๑ วัน แตกต่าง จากค่าเฉลี่ยของ คะแนนการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบทันที ภายหลังการทำแบบสอบ ແຕลະขอเสร็จ แบบทองหาคำตอบเอง และของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการ เนลยคำตอบ ทั้งหมดทันที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่า การ เนลยคำตอบทันทีภายหลังการทำแบบสอบແຕลະขอเสร็จ แบบไม่ทองหาคำตอบเอง และแบบ เนลยคำตอบ ทั้งหมดทันที ๑ วัน จะให้ผลคิดว่า การ เนลยคำตอบทันที ภายหลังการทำแบบสอบ ແຕลະขอเสร็จแบบทองหาคำตอบเอง และการ เนลยคำตอบทั้งหมดทันที ในการทดสอบแบบภาษา

จากการเปรียบเทียบผลของคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบทั้งหมด
และการทดสอบล่าช้า จากตารางที่ ๓ และ ๔ เพื่อศึกษาปัจจัยพันธุ์ระหว่างชนิดของการ
เฉลยคำตอบ และช่วงเวลาการทดสอบ พนวา ในระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการ
เฉลยคำตอบทั้ง ๔ แบบนั้น กลุ่มที่ ๔ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทั้งหมด
ล่าช้า ๑ วัน จะเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนที่สุด ส่วนกลุ่มที่ ๓ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการเฉลย
คำตอบทั้งที่ ภายหลังการทำแบบสอบแต่ละข้อเสร็จแบบทองหาคำตอบเอง จะเป็นกลุ่ม
ที่ได้คะแนนที่สุด ส่วนรับกลุ่มที่ ๒ ที่ได้รับการเฉลยคำตอบทั้งที่ ภายหลังการทำแบบ
สอบแต่ละข้อเสร็จ แบบไม่ทองหาคำตอบเอง จะมีปัจจัยพันธุ์กับกลุ่มที่ ๔ ที่ได้รับการ
เฉลยคำตอบทั้งหมดทั้ง คือ ในการทดสอบทั้ง ๔ จะทำคะแนนได้กว่า
กลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๓ แต่ในการทดสอบแบบล่าช้า กลุ่มที่ ๒ จะทำคะแนนได้กว่า
กลุ่มที่ ๔ และกลุ่มที่ ๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ ๑ กราฟแสดงปัจจัยพันธุ์ระหว่างชนิดของการ เนลยคำตอบ กับช่วงเวลาการทดสอบ

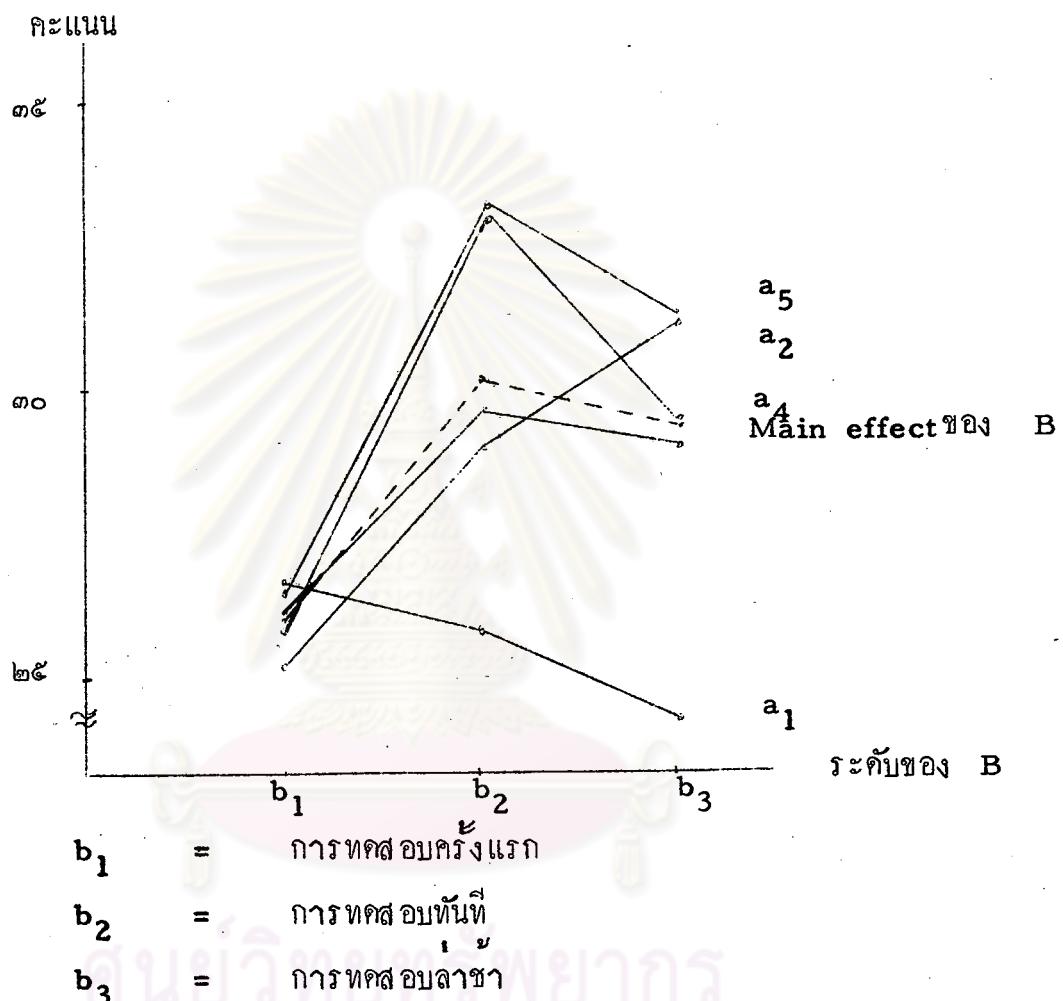
ค่าคะแนน

- a_1 = ไม่ได้รับการ เนลยคำตอบ
 a_2 = เนลยคำตอบทันทีภายหลังการทำแบบส อบແຕດຂອເສົ່ງແຕ່ໄມ້ຕົ້ນທາຄຳຕອບເອງ
 a_3 = เนลยคำตอบทันทีภายหลังการทำแบบส อบແຕດຂອເສົ່ງແຕ່ຕອງທາຄຳຕອບເອງ
 a_4 = เนลยคำตอบทันทีໜີ້ໜົດ ກາຍຫັ້ງການທົກສອບເສົ່ງ
 a_5 = เนลยคำตอบທີ່ໜີ້ໜົດກາຍຫັ້ງການທຳແບບສອບແລວ ๑ ວັນ

แผนภูมิที่ ๒

กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างช่วงเวลาการทดสอบกับชนิดของการเฉลยคำตอบ

จากการในแผนภูมิที่ ๑ จะพบว่า เสนogrاف Main effect ของ A จะตัดกับเส้นกราฟของ การทดสอบโดยลากชา และกราฟจากแผนภูมิที่ ๒ จะพบว่า Main effect ของ B จะตัดกับเส้นกราฟของ การเฉลยคำตอบชนิดที่ ๒ ดังนี้ เนื่องเดียวบันผลจาก การทดสอบโดยวิธีนิวน์แมน-คูลส์ ที่พบว่า ในการทดสอบโดยทันที กลุ่มที่ ๔ จะทำคะแนนได้กว่ากลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๓ แต่ในการทดสอบแบบลากชา กลุ่มที่ ๒ จะทำคะแนนได้กว่ากลุ่มที่ ๔ และกลุ่มที่ ๓